

468

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie władz.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 1, lit. b) i c) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Posiadacze wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży obowiązani są posiadać w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wymienione w załączniku do rozporządzenia niniejszego przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na tych przedmiotach.

§ 2. Cenniki winny zawierać: 1) nazwę towarów, 2) cenę, 3) firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, 4) adres firmy lub posiadacza przedsiębiorstwa, 5) datę sporządzenia cennika.

Cenniki te należy umieszczać na miejscu widocznym, dostępnym dla kupującego.

§ 3. Ceny podane w cennikach, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, muszą być obliczane w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag, lub gdy to jest niemożliwe na sztuki. Ceny te winny się zgadzać z cenami istotnie pobieranymi.

§ 4. Cenniki, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, należy podać czytelnie, jasno, oraz w sposób nie budzący żadnych wątpliwości co do ich treści.

§ 5. Przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązane są na żądanie kupującego wydawać rachunki na sprzedane przedmioty.

Rachunki winny zawierać: nazwę firmy lub nazwisko właściciela, jego adres, datę sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cenę za którą towar sprzedano.

§ 6. Przedsiębiorstwa zajmujące się hurtową lub półhurtową sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku są obowiązane sporządzać i posiadać faktury (rachunki) na wszelkie sprzedawane przedmioty powszedniego użytku.

Faktury wymienione powyżej należy przedstawiać na żądanie władz administracji ogólnej.

§ 7. Posiadacz przedsiębiorstwa, który:

- 1) nie posiada w miejscu sprzedaży cennika lub nie ujawnia bezpośrednio cen,
- 2) posiada cennik nie odpowiadający wymogom §§ 2, 3 i 4,
- 3) ujawnia ceny w sposób nie odpowiadający wymogom §§ 2, 3 i 4,
- 4) odmawia wydania kupującemu rachunku lub wydaje go w formie nie odpowiadającej wymogom § 5,
- 5) w obrocie hurtowym lub półhurtowym nie sporządza lub nie posiada faktur lub też wzbrania się przedstawić je władzy — ulegnie w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku — karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

Załącznik do rozp. Min. Roln. i Ref. Roln.
z dnia 18 sierpnia 1938 r. (poz. 468).

WYKAZ

przedmiotów powszedniego użytku, których ceny winny być ujawniane w przedsiębiorstwach sprzedaży.

A. ARTYKUŁY ŻYWNOSCI.

I. Pochodzenia roślinnego.

1. Przetwory zbożowe, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, słód.
2. Warzywa okopowe, strączkowe, owoce, jagody, grzyby jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafior, groch, fasola, owoce ogrodnicze i leśne, krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.
3. Artykuły kolonialne i używki jak: cukier, herbata, kawa, kakao, ryż, cykorja, pieprz,

tytoń oraz ich przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego jak: piwo, wino i miód.

II. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna, wędliny, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory, jak: ryby solone, wędzone, marynowane, konserwy.
3. Nabiał jak: mleko, jaja, oraz ich przetwory jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

III. Pochodzenia mineralnego.

Sól do celów jadalnych.

B. ARTYKUŁY ODZIEŻOWE.

1. Materiały tekstylne i odzież jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, pilśniowe oraz z włókien zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bielizniane — osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.
2. Wyroby skórzane jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kozuchy.

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowymi i oświetleniowymi gospodarstwa domowego jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapałki.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymania czystości.

469

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 lipca 1938 r.

w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 28 listopada 1919 r. dotyczącej bezrobocia.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 4 międzynarodowej konwencji dotyczącej bezrobocia, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. w Waszyngtonie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. R.

P. z 1925 r. Nr 54, poz. 364), złożenie w imieniu Rządu Nowej Zelandii dokumentu ratyfikacyjnego powyższej konwencji zostało zarejestrowane w Sekretariacie Ligi Narodów dnia 29 marca 1938 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

470

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 lipca 1938 r.

w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 12 listopada 1921 r. w sprawie odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 2 międzynarodowej konwencji w sprawie odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli, przyjętej jako projekt dnia 12 listopada 1921 r. w Genewie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. R. P.

z 1925 r. Nr 54, poz. 380), złożenie w imieniu Rządu Nowej Zelandii dokumentu ratyfikacyjnego powyższej konwencji zostało zarejestrowane w Sekretariacie Ligi Narodów dnia 29 marca 1938 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*